

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 600/2022
08.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Васиљевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Мајданпеку К 57/20 од 28.12.2021. године и Вишег суда у Неготину Кж1 8/2022 од 13.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 08.06.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Васиљевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Мајданпеку К 57/20 од 28.12.2021. године и Вишег суда у Неготину Кж1 8/2022 од 13.04.2022. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мајданпеку К 57/20 од 28.12.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а став 2. у вези става 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од пет месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од шест месеци. Општећене су упућене на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева а окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Неготину Кж1 8/2022 од 13.04.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног а пресуда Основног суда у Мајданпеку К 57/20 од 28.12.2021. године, потврђена.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Драган Васиљевић поднео је захтев за заштиту законитости само против пресуде Вишег суда у Неготину Кж1 8/2022 од 13.04.2022. године, али из образложења захтева произилази да га подноси и против

пресуде Основног суда у Мајданпеку К 57/20 од 28.12.2021. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање и одреди да се одложи односно прекине извршење правноснажне пресуде Основног суда у Мајданпеку К 57/20 од 28.12.2021. године.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења наводи повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1), али из образложења захтева произилази да истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. У образложењу наведене повреде напомиње да суд као доказ против окривљеног узима и вештачење које није прибављено у складу са чланом 16. став 1. ЗКП, јер тадашњем браниоцу није дозвољено да присуствује вештачењу као доказној радњи иако је више пута позиван и чак приступио месту вештачења.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 300. став 1. ЗКП прописано је да је јавни тужилац дужан да браниоцу осумњиченог упутити позив да присуствује саслушању осумњиченог, односно да осумњиченом и његовом браниоцу упутити позив, а оштећеног обавести о времену и месту испитивања сведока или вештака.

Из списка предмета произилази да је бранилац окривљеног о термину вештачења обавештен од стране судског вештака за област дечије неуропсихијатрије и у погледу датума 17.05.2021. године, које је одложено, тако и погледу новог датума 09.06.2021. године, па како је бранилац окривљеног у оба наврата био обавештен о времену и месту одржавања вештачења, што и јесте обавеза органа поступка, а не да обезбеди његово присуство и самим тим му је било и омогућено да присуствује истом, то су од стране Врховног касационог суда супротни наводи браниоца оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи и да се кривично дело насиље у породици не може извршити само једним актом насиља, јер је радња овог кривичног дела одређена трајним глаголом, што значи да се радња овог кривичног дела не исцрпљује једним актом насиља. На овај начин бранилац окривљеног указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Одредбом члана 194. став 1. КЗ прописано је да кривично дело насиља у породици чини онај ко применом насиља, претњом да ће напасти на живот или тело, дрским или безобзирним понашањем угрожава спокојство, телесни интегритет или душевно стање члана своје породице.

Према чињеничном опису у изреци правноснажне пресуде, окривљени је критичном приликом „у урачунљивом стању у периоду од почетка јула 2019. године па до 07.јуна 2020. године, ... применом насиља и претњом да ће напасти на живот и тело

његове супруге угрозио спокојство и телесни интегритет овог члана породице, на тај начин што је више пута током расправа претио оштећеној да ће је убити и отровати и дана 07.јуна 2020. године јој десном руком опалио шамар, при чему је био свестан свога дела, хтео његово извршење иако је био свестан да је ово његово дело забрањено“ из чега произилази да се у описаним радњама окривљеног АА стичу сва битна законска субјективна и објективна обележја кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, за које је окривљени побијаном правноснажном пресудом оглашен кривим и које је учињено са више радњи у дужем временском интервалу. При томе радња извршења предметног кривичног дела, одређена је трајним глаголом, па се, у смислу одребе члана 112. тачка 30) КЗ сматра да је дело учињено, ако је радња извршена једном или више пута.

Стога се неосновано захтевом браниоца указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу одбачен је као недозвољен.

Бранилац у захтеву наводи и да малолетна оштећена није могла да зна шта је отац радио када је спавала, па самим тим није могла да осећа ни страх или било какву повреду достојанства у сфери полног живота, те да је тек након годину дана у колима када је отац возио за ... приликом разговора са оцем о сексу схватила раније понашање оца као полно узнемиравање. У захтеву напомиње и да је неприхватљиво да се признање окривљеног да је у колима ударио малолетну оштећену- његову ћерку по нози у току вожње као опомену да се у колима не пуши, третира као полно узнемиравање. Даље наводи да је немогуће да полно узнемиравање оштећене траје од њеног завршетка осмог разреда јер су тада сви укућани спавали у једној соби па отац није могао да устаје ноћу и одлази код деце у собу. На овај начин бранилац окривљеног суштински оспорава оцену доказа дату од стране суда и указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни касациони суд у овом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА оценио недозвољеним.

Такође се наводи да је изречена казна престрога јер ће окривљени одласком у затвор остати без посла а самим тим деца неће добити издржавање на који начин се указује на повреду члана 441. ЗКП. Поред тога се указује и да другостепени суд у образложењу одлуке не даје оцену жалбених навода на који начин се суштински истиче и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како наведене повреде не представљају законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни касациони суд и у овом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Васиљевића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев браниоца

окривљеног у односу на наведене повреде одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 484. ЗКП.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић